

(המשך מעמוד 17)

במשך כל שנות המלחמה היה קשר אמיץ בין פעולת חטיבת הפרשים של הסי"ס לבין השמדת היהודים. קשר זה הגיע לשיאו בעת ההשמדה הסופית של גטו וארשה, בקיץ 1943. לפי הדו"ח הגרמני הרישמי השתתפו במיבצע זה, בין השאר, אלף אנשי חטיבת הפרשים — יחידי וחבריו של בכר או והיום. כיום גישושים הפרשים העליונים מדי פעם בכינוסי החקיקה, שותים איש לחיי רעהו ולזכר העבר המפואר המשותף, וטוענים שמגיעות להם אותן הזכויות כמו לשאר גיבורי המלחמה הגרמניים.

קורט בכר הוא חמיד דמות בולטת בכינוסים אלה.

★ ★ ★

פרש זקוק למכנסים

אדם אחד שלא הושמד בגטו היה חייט יהודי בשם מכס קארטון. אותו הצילו פגליין ובכר באופן אישי.

כל פרש זקוק למיכנסירכיבה. קצין מטורזן כמו פגליין היה זקוק למיכנסירכיבה מהודרים במיוחד, הגזורים לפי מיטב האופנה. על כן שאל את פאסבנדר, ה"נאמן" של חברת הפרחת, אם אינו מכיר חייט טוב. עובדי החברה הזכירו את שם משפחת קארטון. קארטון-האב וקארטון-הבן היו מפורסמים בפולין כאמני מיכנסירכיבה. הם תפרו את המיכנסיים של המארשל פילסודסקי ושל כל הצמרת הצבאית הפולנית. פגליין הפקיע אותם לשרותו. כאשר התהלך בארשה, כטחם מגונדר, וערך צייד על גשות העיר, לבש את מיכנסי החייטים היהודיים.

אך היהודים רוכזו בגטו, וגם קארטון האב והבן גורשו לשם. פגליין גיפגע בנקודתו החלשה ביותר — שחצנותו. על כן התערב אישית והשיג לבן רשיון לעבוד מחוץ לגטו. בלילה ישן החייט בגטו, אך לאור היום תפר מיכנסירכיבה, לא רק לפגליין ולשלמליתו, אלא לכל גדולי הסי"ס, להם שלח פגליין מתנות יקרות-ערך אלה.

עד שבא הגסטאפו והשליך את החייט לכלא. פגליין התערב שוב, הוציא את קארטון הצעיר מבית-הסוהר. כרי שלא להסתכן שוב, הובא מכס קארטון למרתף שיכון-הקצינים של הסי"ס בעיר. שם גר ותפר מיכנסירכיבה. מובן שלא קיבל שום שכר, אך הוא זכה למזון — ולבטחון כי לפי שעה לא יירצח.

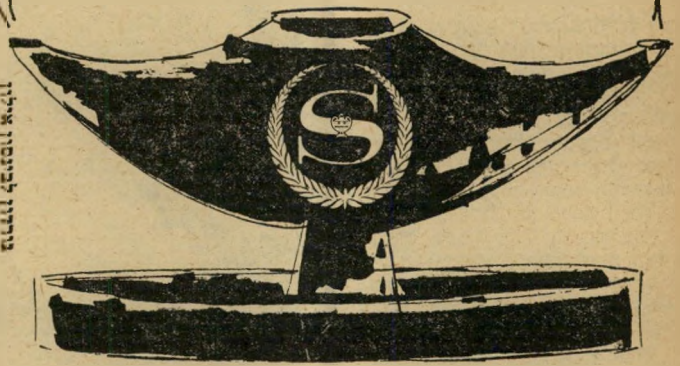
כאשר התרבו ההומנות של הצמרת הנאצית, הוציא פגליין שישה חייטים יהודיים נוס-

אולב ורקוז

באולם המכבים

סטייקים וחרבות בוערות נצלים לעיניך על גריל הפחמים האכזוטי * ריקודים מדי ערב לצלילי תזמורתו הריטמית של פייסי * המשקה הראשון ללא תשלום נוסף בימי חול * פתוח בכל ימות השבוע * ארוחה מסורתית בערבי שבת. טד לקנר — מנהל כללי

מלון שרתון-תל אביב

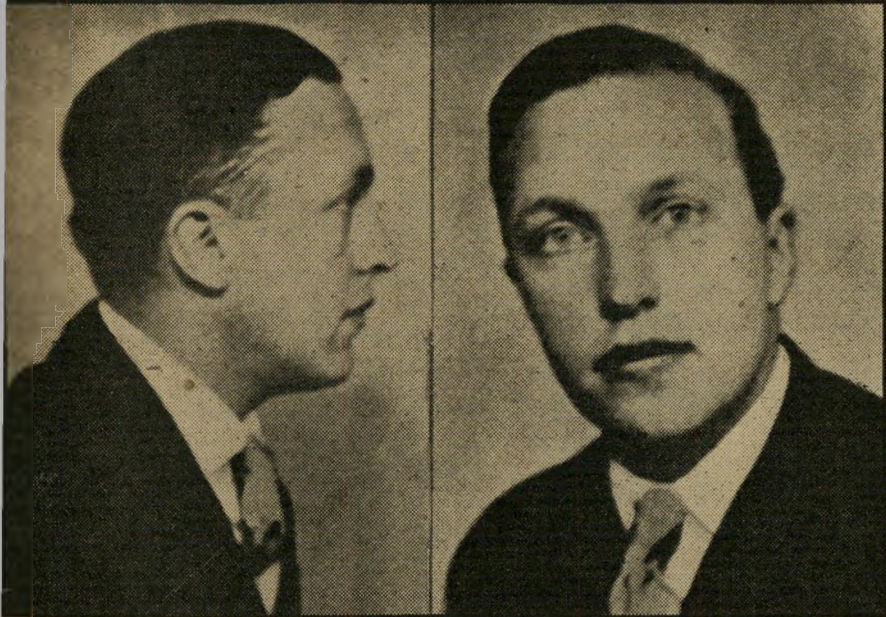
תבקר ותיווכח:

באולם התצוגה שלנו מוצגים דגמי ריהוט סאלוני בקווים חדישים ביותר וחדרי שינה אכסקלוסיביים בקווים העדינים — כי DERNIER CRI אצל

אושינסקי

תליאביב, רחוב הרצל 56, טל. 86797

ספה וכורסאות דוגמת „שרתון“ ומבחר עשיר של מערכות ריהוט נאה מוכנות ולפי מידה

תמונת מחוך ילקום השרות: בכר ב־1934 כשהצטרף לסי"ס

פיים מן הגטו, שיכן אותם במרתף אצל קארטון. הם הוסיפו לעבוד שם גם כאשר יצאה חטיבת הפרשים לרוסיה, כדי להשמיד שם יהודים ופרטיונים. הם נשארו במרתף גם כאשר חוסל הגטו. רק כאשר התקרבו הרוסים לווארשה, העביר פגליין את קארטון ואת ששת עוזריו לקרקטין הפרשים במינכן, שם הוסיפו לעבוד בשבילו ובשכילו ראשי הסי"ס. בראשית 1945 גילה פגליין שאפשר להשתמש בחייט היהודי גם למטרות אחרות. הוא העביר אותו לבית הוריו. אליבי יהודי היה חשוב עתה יותר ממיכנסירכיבה, ופגליין — כמו בכר — חשב על עתידו.

אומנם, לפגליין זה לא עזר. בימים האחרונים ממש של הרייך, כאשר הוגנב לאונוני היטלר המטורף כי הימלר ניסה להתקשר עם בעלות-הברית, החליט הפירר להתנקם בסי"ס הבוגדני. פגליין היה אז בבונקר של הפירר, בחלק של ברלין שלא נכבש עדיין בידי הצבא האדום, אך שכבר היה מכותר. הוא החליט למלט את נפשו וברח. אך היטלר ציחה על אחרוני נאמניו לצאת ולתפסה, פגליין הוחזר. למרות שהיה גיסו של היטלר, ציחה הוא להוציאו מיד להורג.

היהודי קארטון לא עזר, איסוא, לפגליין עצמו, אך הוא הביא ברכה למשפחתו. האמריקאים לא התייחסו, הודות לאליבי זה, אל המשפחה כאל משפחת טושע, אלא כאל מצילי-יהודים. היתה זאת אותה שיטת האליבי בה נקט בכר עצמו, בממדים הרבה יותר נרחבים, בעזרת קסטנר, שוייגר והאחרים.

★ ★ ★

חייט קטן זקוק לכפף

כי בכר לא היה טיפס כמו פגליין, והוא לא בילה את הימים האחרונים של דימדומי הרייך בבונקר של הפירר המטורף. הוא דאג לעתידו.

כאשר בא עתיד זה, וקורט בכר הפך למולטי-מיליונר, מקורב לחוגי הקאנצלר הדמוקרטי וספק-חיטה לממשלת ישראל, לא שכח גם את קארטון. בלי ספק שאל את עצמו: מה ידע קארטון על פעולתו בפולין? מה שמע על פעולתו בברית-המועצות?

קארטון חי אחרי המלחמה בעוני, כחייט קטן במינכן. כאשר באו אליו, למחרת המל-חמה, וביקשו שיעיד לטובת פאסבנדר האסור, סירב בתוקף לעזור לפרשע. והנה, לפני כמה שנים, ציפתה לחייט הקטן אפתעה גדולה. הוא ניקרא למלון מפואר, ושם נתקבל על-ידי מיליונר מהודר בחדר מפואר. האדון היה קורט בכר, והוא הודיע שברצונו להזמין לעצמו ולאשתו החדשה שני זוגות של מיכנסירכיבה. את קארטון החולה אף הציג בפניו אשתו: „את רואה? הנה אחד מאותם יהודים שהצלנו או...“ לבסוף שאל בכר: „אולי אני יכול לעזור לך?“ קארטון הנידה גימגם שכמה אלפי מארקים יעזרו לו לפתוח בית-מלאכה הגון ולהיחלץ ממצוקתו. בכר הבטיח את הכסף בנדיבות רבה. אך מעולם לא קיים את ההבטחה. מכתבי-התחנונים של קארטון נישארו ללא תשובה. ניראה כי בכר השתכנע כי החייט הקטן שוב אינו יכול להניק לו. שהרי לא ידע על פשעיו האיומים ביותר — מעשי-ההוועה בברית-המועצות, עליהם נדבר בהמשך סדרה זו.